

Αρμένης

Αρμένης, ο, θηλ. Αρμένισσα, η, [<αρχ. Ἀρμένιος], ο Αρμένιος·

- *έγινε η σφαγή των Αρμενίων*, *έγινε μεγάλη φασαρία*, *προκλήθηκε μεγάλη φασαρία*, *μεγάλη καταστροφή*: «όταν σηκώθηκαν οι δυο παρέες και πιάστηκαν στα χέρια, *έγινε η σφαγή των Αρμενίων*». Αναφορά στη γενοκτονία των Αρμενίων από τους Τούρκους. *Συνών. έγινε αμέρικαν μπαρ / έγινε Βιετνάμ / έγινε Δευτέρα Παρουσία / έγινε Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος / έγινε Λίβανος / έγινε ο χαμός του Δράμαλη / έγινε Τέξας / έγινε της Κορέας*·

- *θα γίνει η σφαγή των Αρμενίων*, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) *θα γίνει μεγάλη φασαρία*, *θα προκληθεί μεγάλη φασαρία*, *θα γίνει μεγάλη καταστροφή*: «μην ενοχλείς τους διπλανούς μας, γιατί, αν θυμώσουν, *θα γίνει η σφαγή των Αρμενίων*». *Συνών. θα γίνει αμέρικαν μπαρ / θα γίνει Βιετνάμ / θα γίνει Δευτέρα Παρουσία / θα γίνει Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος / θα γίνει Λίβανος / θα γίνει ο χαμός του Δράμαλη / θα γίνει Τέξας / θα γίνει της Κορέας*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας